

Drodzy Akcjonariusze!

Podobnie jak 2014 rok, rok 2015 był trudnym okresem dla całej branży energetycznej i dla spółki Serinus. Ceny ropy spadały, osiągając w styczniu 2016 r. poziom najniższy od 12 lat, a ceny gazu szły ich śladem. Przepływy środków pieniężnych kurczyły się, a to z kolei powodowało redukcję nakładów kapitałowych. Spółka narażona była również na dalsze ryzyko wydarzeń geopolitycznych na Ukrainie, co ostatecznie doprowadziło do podjęcia trudnej decyzji o wycofaniu się z tego rynku pomimo naszych wcześniejszych sukcesów. Jednak rok ten przyniósł też i dobre wiadomości – sukces wierceń w Rumunii i Tunezji umożliwił stworzenie wieloletniego programu zagospodarowania złóż. Jak mawia się w branży naftowej, „najlepszym panaceum na niskie ceny są niskie ceny” – w miarę spadku światowej produkcji odnotowano więc odbicie poziomu cen ropy Brent i WTI. Wiele spółek, w tym również Serinus, analizuje obecnie możliwości rozwoju zamiast koncentrować się wyłącznie na samym przetrwaniu.

Najważniejszym wydarzeniem roku 2015 dla Serinus była sprzedaż naszej działalności na Ukrainie za kwotę 33,8 mln USD. Transakcję ogłoszono pod koniec grudnia i sfinalizowano z początkiem lutego 2016 r. Przepływy środków pieniężnych z działalności na Ukrainie, ze względu na niskie ceny surowców w połączeniu z wysokimi opłatami koncesyjnymi (*royalty*), stanowiły w IV kwartale 2015 r. mniej niż połowę środków z tego tytułu wygenerowanych w IV kwartale 2014 r. Dalsze zagospodarowanie złóż stało się mało opłacalne, w związku z czym produkcja mogła tylko dalej spadać w miarę szczypty zasobów. Z kolei ustawa o obniżeniu opłat koncesyjnych dla gazu ziemnego utknęła w ukraińskim parlamencie. Mimo, że jeszcze przed zaistnieniem problemów geopolitycznych nasza Spółka osiągnęła na Ukrainie ogromny sukces, to kierownictwo i Rada Dyrektorów uznały, że dla naszych akcjonariuszy korzystniejsze będzie wzmocnienie bilansu Spółki i skoncentrowanie się na pracach służących zagospodarowaniu złóż oraz wydobyciu w Rumunii i Tunezji.

Niskie globalne ceny energii stanowiły temat przewodni roku 2015. Cena ropy Brent na początku ub. roku wynosiła niewiele ponad 57 USD za baryłkę, w połowie stycznia spadła do 47 USD za baryłkę, z początkiem maja odbiła do najwyższego w roku poziomu 67,77 USD za baryłkę, po czym zaczęła spadać aż do 37 USD za baryłkę na koniec roku. W styczniu 2016 r. cena osiągnęła poziom najniższy od 12 lat, czyli 27,88 USD za baryłkę. Miało to oczywiście bezpośrednie przełożenie na działalność Spółki w Tunezji, gdzie cena ropy określana jest z niewielkim dyskontem bądź premią w stosunku do ceny Brent. Ceny gazu ziemnego w Tunezji wyznaczone są w relacji do oleju opałowego o niskiej zawartości siarki, tak więc zwykle z kilkumiesięcznym opóźnieniem odwzorowują one zmiany cen ropy.

Niezależnie od obaw powodowanych poziomem cen surowców, w Tunezji Serinus odnotował znaczne sukcesy na polu Sabria. W grudniu 2014 r. rozpoczęto wydobycie z odwiertu Winstar-12bis. Po kilku tygodniach przyływu wstępnego - oczyszczającego, na początku stycznia produkcja osiągnęła poziom powyżej 1000 baryłek ekwiwalentu ropy („*boe/d*”). Po niemal roku wydobycia ciśnienie przyływu praktycznie nie spadło, co stanowi potwierdzenie znacznej wielkości złoża pola Sabria. Obecnie z odwiertu trwa wydobycie na poziomie ok. 900 boe/d i jest ono ograniczone wskutek tworzenia się osadu zmniejszającego średnicę rur. Zidentyfikowano już przyczyny powstawania osadu i trwa obecnie ocena działań zapobiegawczych. Odwiert Winstar-13 rozpoczął produkcję w czerwcu, początkowo na poziomie 130 boe/d, a obecnie jego produkcja to 290 boe/d, zaś wskaźnik zawodnienia powoli maleje. Prace nad nowymi odwiertami ograniczono wskutek niższej dostępności środków pieniężnych na reinwestycje w następstwie spadku cen ropy. Jednak z 358 MMbbl

początkowych zasobów geologicznych ropy, gdzie odwierty Winstar-12bis i 13 są dopiero siódmym i ósmym odwiertem w historii, potencjał zagospodarowania tych złóż jest bardzo duży. W ocenie kierownictwa istnieje tu możliwość wykonania co najmniej 20 odwiertów poziomych o dwu horyzontach.

Nie wszystko szło jednak po naszej myśli w Tunezji w 2015 r. Pole Sabria było wyłączone od końca maja do końca lipca ze względu na lokalne protesty. Dotyczyły one braku rozwoju, inwestycji i nowych miejsc pracy w regionie i nie były wymierzone konkretnie w Spółkę bądź innych operatorów. Niezależnie jednak od tego, co było przyczyną protestów, w efekcie straciliśmy dwa miesiące produkcji i przepływów środków pieniężnych.

W minionym roku Serinus osiągnął również spore sukcesy w Rumunii. Jak informowaliśmy w zeszłorocznym liście do akcjonariuszy, w odwiertach Moftinu-1001 i Moftinu-1002bis odkryto ruchome węglowodory. Moftinu-1001 w testach uzyskał maksymalny poziom przyływu 7,4 MMcf/d oraz 19 bbl/d kondensatu, czemu towarzyszyły tylko śladowe ilości wody. Niezależny ewaluator rezerw Spółki przypisał temu odkryciu 10,9 Bcfe obarczonych ryzykiem zasobów warunkowych (przy 85% prawdopodobieństwie zagospodarowania). Trwają prace nad przygotowaniem programu dalszych odwiertów oraz projektu niezbędnej naziemnej infrastruktury produkcyjnej.

W trakcie testów odwiertu Moftinu-1002bis przez 30 minut utrzymywał się przyływ gazu na poziomie 2,8 MMcf/d, po czym obniżył się do 245 Mcf/d w trakcie kolejnych dwóch godzin wydobywania ze stref zalegających poniżej odkrycia Moftinu-1001. Nie było to zaskoczeniem, gdyż analiza pomiarów wskazywała, że porowatość formacji jest znacznie niższa niż w Moftinu-1001. Zastosowanie bardzo ciężkiej płuczki, aby kontrolować wypłukiwanie i obsypywanie się otworu w trakcie prac wiertniczych, też nie przysłużyło się przyływowi. Mimo to testy wykazały obecność ruchomego gazu, a nasze aktualne szacunki początkowych zasobów geologicznych gazu (dla P 50) w obrębie tych stref wynoszą 102 Bcf. Ostateczny poziom wydobywania z tej akumulacji będzie oczywiście zależał od doboru odpowiednich parametrów wiercenia i uzbrojenia, umożliwiających komercyjne wydobywanie, ale ryzyko poszukiwawcze zostało już wyeliminowane. W odwiercie odkryto również szereg płycej zalegających stref, wykazujących ślady ropy i fluorescencję, które przeznaczono do dalszych testów.

Uzbrojenie i testowanie odwiertów Moftinu-1001 i Moftinu-1002bis zakończyło realizację prac objętych zobowiązaniem z Etapu 2 dla Koncesji Satu Mare. Umożliwiło to Spółce wynegocjowanie przedłużenia („**Przedłużenie**”) umowy koncesyjnej z Narodową Agencją Zasobów Mineralnych. Przedłużenie ma mieć trzyletni okres i przewiduje nowe zobowiązania do przeprowadzenia prac obejmujących wykonanie dwóch odwiertów oraz – w zależności od decyzji Spółki – trzeciego odwiertu lub pozyskanie 120 km² nowych danych sejsmicznych 3D. Obecnie trwa proces ratyfikacji tej umowy przez poszczególne resorty. W dłuższej perspektywie, z uwagi na perspektywiczny charakter złóż Satu Mare, chcielibyśmy wykonać wiele dalszych odwiertów i uzyskać dane sejsmiczne na poziomie znacznie przekraczającym minimalne zobowiązania. Dotychczas nasz zespół techniczny zidentyfikował ponad 25 perspektywicznych i potencjalnie perspektywicznych obiektów poszukiwawczych o potencjale 72 mln boe.¹ (ważonym ryzykiem). Oczekujemy, że miarę pozyskiwania dalszych danych sejsmicznych i wykonywania kolejnych odwiertów ten katalog obiektów jeszcze się zwiększy.

¹ W rozumieniu klasyfikacji P, wg szacunków Spółki.

Perspektywy na 2016 r.

Z punktu widzenia roku 2016, a nawet roku 2017, priorytetem dla Spółki będzie nasz rumuński projekt. W ocenie naszego zespołu technicznego, możliwa jest ścieżka zagospodarowania złóż umożliwiająca produkcję brutto na poziomie 13 MMcf/d (2165 boe/d).

Przed nami są jednak pewne wyzwania. Przede wszystkim musimy sfinalizować Przedłużenie Koncesji Satu Mare. Jak już wspominałem, wymaga to zatwierdzenia przez szereg resortów oraz premiera. Wedle naszej wiedzy, proces ten jest bardzo zaawansowany, dokładamy też wszelkich możliwych starań, by go sfinalizować, jednak w ostatecznym rozrachunku leży on poza kontrolą Spółki.

Drugie wyzwanie to finansowanie. Cena ropy Brent ostatnio odbiła w porównaniu ze styczniowym minimum i wynosi obecnie ok. 50 USD za baryłkę. Oczywiście wzmacnia to planowane przepływy środków pieniężnych Spółki, jednak środki finansowe wciąż są ograniczone w porównaniu z możliwościami inwestycyjnymi i zobowiązaniami w zakresie obsługi naszego zadłużenia. W związku z tym kierownictwo prowadzi analizę różnych możliwości, w tym między innymi pozyskania nowych źródeł finansowania inwestycji i/lub utworzenia wspólnych przedsięwzięć. W przypadku Moftinu wszystkie te działania zależą od uzyskania Przedłużenia, tak więc dalsze prace muszą poczekać na ostateczne rozwiązanie bieżącej sytuacji.

Nasza Spółka dysponuje na szczęście aktywami wysokiej jakości. To właśnie dzięki nim udało nam się przetrwać bardzo niekorzystny zbieg wydarzeń. Gdybyśmy mieli do czynienia wyłącznie ze spadkiem cen ropy, Spółka dużo szybciej realizowałaby swoje projekty zagospodarowania zasobów. Naturalnie, wspomniane aktywa to wynik wielu starań naszych pracowników. Chcielibyśmy gorąco podziękować wszystkim pracownikom spółki Serinus za ich pracę i zaangażowanie, naszej Radzie Dyrektorów za przewodnictwo, a wszystkim naszym Akcjonariuszom za ich stałe wsparcie.

Timothy M. Elliott
Prezes i Dyrektor Generalny (CEO)